

Înființarea Parohiei Arad-Micălaca Nouă

The Establishment of the Arad-Micalaca Noua Parish

Gabriela Adina Marco,
Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad

Abstract

The expansion of Arad City in the interwar period, through the union with former commune Micalaca (known today under the name of Old Micalaca), the establishment of a new parish in the area was needed, which would come to the spiritual support of orthodox people established here.

Key words: *believers, congregation, committee, parish.*

O dată cu extinderea orașului Arad în perioada interbelică prin unirea cu fosta comună Micălaca (azi cunoscută sub denumirea de Micălaca Veche) s-a simțit nevoia de a se înființa o parohie în această zonă, care să vină în sprijinul spiritual al ortodocșilor așezați aici. Prin înființarea parohiei Micălaca Nouă, credincioșii nu au mai fost nevoiți să se deplaseze prea departe de casă pentru a asista la Sfânta Liturghie sau pentru a li se administra Sfintele Taine.

Parohia Arad-Micălaca Nouă cuprinde astăzi credincioșii de pe străzile: Bârzava, Calea Radnei, Dosoftei, Lermontov, Liliac, Viorelelor, Maximilian, Fabius, Crinului, Lalelelor, Luncii, Cerbului, Poenei, Mioriței, Prieteniei, Imașului, de la blocurile: 102, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 160, 161, 247, 248, 249, 250, 255, 260, însumând aproximativ 750 familii.

1. Înființarea parohiei Micălaca Nouă*

La data de 10 mai 1925 credincioșii ortodocși români din cartierul arădean Micălaca Nouă intervin pe lângă forurile superioare bisericești și

---

* Detalii și fotografii vezi pe <http://www.proarad.ro/micalaca-noua/>, Horia Medeleanu, *Biserica Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril Arad-Micălaca Nouă*, Edit. Mirador, Arad, 2004.

civile pentru a cere înființarea unei noi parohii în zonă. În adresa trimisă Primăriei Arad se arată: „noi românii atât ceferiști cât și de alte profesii suntem de religie ortodoxă chiar mai mult de 2/3 din numărul total al locuitorilor comunei voim să înființăm o parohie”¹. Printre argumentele aduse de credincioșii din Micălaca Nouă se numără faptul că cele mai apropiate biserici erau cele din Micălaca (la aproape 2 km) și biserica-catedrală (aproximativ la 4 km), distanțe prea lungi pentru a fi străbătute în fiecare duminică. De asemenea, înființarea acestei noi parohii era necesară pentru a se asigura educația moral-religioasă a copiilor din cartier. Înființarea acestei noi parohii era considerată utilă și pentru faptul că acest cartier se afla în plină dezvoltare, construindu-se în acei ani aproximativ 150-200 de case noi. În același timp, locuitorii aflați de cealaltă parte a Depoului CFR și a liniei ferate ce leagă Aradul de Transilvania, din cartierul Moșoți (azi Grădiște) se confruntau cu aceleași probleme ca și credincioșii din Micălaca Nouă și s-ar fi afiliat acestei noi parohii. Prin aceeași cerere, se solicită și acordarea unui ajutor bănesc în vederea ridicării viitoarei biserici, a casei parohiale și a altor „clădiri accesorii”: „subsemnații în calitate de reprezentanți autorizați ai comunității bisericești din Micălaca nouă cu onoare Vă rugăm să binevoiți a dispune să ni se acorde din fondurile administrației ce cu onoare conduceți un capital mai însemnat sub formă de ajutor pentru a putea ridica biserica ortodoxă.” În cazul aprobării cererii credincioșilor ortodocși din Micălaca, familia Tomuța era dispusă să doneze 15 jugăre de teren pe care să se ridice viitorul locaș de cult. În finalul scrisorii, micălăcenii precizează: „reînnoindu-ne cererea Vă rugăm să binevoiți a o lua în desbatere și a ne acorda după posibilitățile momentului o sumă mai importantă cu care să contribuim la ridicarea bisericii ortodoxă din Micălaca-nouă.”

La data de 8 iunie 1925 are loc o adunare a credincioșilor din Micălaca Nouă și din cartierul „Mosóczi” (Grădiște) în cadrul căreia se „decretează de nou” constituirea acestora într-o parohie de sine stătătoare².

Comitetul parohial din Micălaca (cunoscută azi drept Micălaca Veche) s-a întrunit în ședință extraordinară la data de 14 iunie 1925 pentru a dezbate cererea credincioșilor din Micălaca Nouă de a se constitui într-o parohie separată. „Conducătorul oficiului parohial prezintă cererea credincioșilor noștri din Micălaca-nouă prin care conform aliniatului ultim

---

¹ Arhiva Parohiei Ortodoxe Române Arad-Micălaca Nouă (A. P. O. R. Arad-Micălaca Nouă), act fără număr. Precizăm că actele din Arhivă nu sunt îndosariate, nici numerotate.

² *Ibidem*, actul nr. 836-1925.

din §. 3 al Statutului organic cer învoirea parohiei matre, de-a-se organiza în parohie de sine stătătoare. Comitetul parohial cu unanimitate de voturi aprobă cererea numiților dându-li-se voie a-se organiza în parohie de sine stătătoare”³. Această hotărâre, semnată de președintele comitetului parohial, Savu Iluț, și de notarul ședinței, preotul Ioan I. Ardelean, este trimisă credincioșilor din noua parohie „spre ulterioară afacere”. Peste câteva zile, în data de 21 iunie, are loc ședința sinodului parohial Micălaca. „Președintele provoacă sinodul parohial a-se pronunța asupra cererii credincioșilor noștri din Micălaca-nouă, cari în conformitate cu §. 3 al Stat. Organic, cer dela patrohia-matră învoirea de-a-se putea organiza în parohie de sine stătătoare, ceea-ce comitetul parohial în ultima sa ședință a și aprobat. Sinodul parohial cu unanimitate aprobă decisul comitetului parohial Micălaca-nouă să i-se deie voie a-se organiza în parohie de sine stătătoare, având a-se susținea din mijloacele sale materiale proprii”⁴. Și această hotărâre, semnată de președintele sinodului, preotul Ioan I. Ardelean și de notarul Ioan Marșieu, este trimisă credincioșilor din Micălaca Nouă.

În ședința scaunului protopopesc de la Arad din data de 3 august 1925, la punctul 25 se ia în discuție și se aprobă înființarea noii parohii din Micălaca (Vezi anexa nr. 2). Consistoriul arădean a primit spre aprobare următoarele documente: cererea învățătorului Iulian Barzu „și consoții” de înființare a unei noi parohii, procesele verbale din data de 10 mai 1925 și din data de 8 iunie 1925, lista celor 461 de familii, respectiv membrii sinodului parohial, „concluzul” comitetului și a sinodului parohial, declarația preoților din Micălaca Veche și din Arad de la biserica catedrală prin care sunt de acord cu formarea unei noi parohii, aprobările corporațiilor parohiale din Arad și „concluzul” scaunului protopopesc din Arad⁵.

Senatul Bisericesc din cadrul Consistoriului Arad aprobă în ședința ținută în data de 27 august 1925 înființarea parohiei Micălaca Nouă, la care să fie afiliați și credincioșii din cartierul Moșoți (Grădiște). Toate actele aprobate sunt trimise la București, la Ministerul Cultelor și Artelor spre aprobare și „spre luare în considerare”⁶.

La intervenția episcopului Aradului, dr. Grigore Comșa, Ministerul Cultelor și Artelor prin decizia cu numărul 44310 din data de 18 septembrie 1925 recunoaște înființarea noii parohii, care număra 661 de suflete din cele

---

³ *Ibidem*, actul din data de 14 iunie 1925.

⁴ *Ibidem*, actul din data de 21 iunie 1925.

⁵ *Ibidem*.

⁶ *Ibidem*, actul nr. 2629/925.

două noi cartiere arădene, pondere numerică mai însemnată având cei din Micălaca.

În cursul toamnei 1925 s-a ales și comitetul parohial al nou înființatei parohii, format din următorii credincioși⁷: Moț Gheorghe (Str. Ineului Nr. 9), Rada Teodor (Str. Dosoftei Nr. 21), Botău Gheorghe (Str. Lalelelor Nr. 24), Moț Ioan (Str. Ar. Roșii Nr. 30), Dehelean Ioan (Str. Dosoftei Nr. 16), Neța Pavel (Str. Crinului Nr. 8), Uncu Ioan (Str. Ar. Roșie Nr. 103), Condici Ioan (Str. Byron Nr. 18), Groza Alexandru (Str. Lermontov Nr. 11), Păcurar Petru (Str. Cerbului Nr. 25), Bogdan Crăciun (Str. Fabius Nr. 15), Cristea Alexandru (Str. Ar. Roșie Nr. 78), Bacși Alexandru (Str. Bîrzava Nr. 6), Adan Alexandru (Str. Ar. Roșie Nr. 122), Vlad Petru (Str. Cerbului Nr. 45), Pucea Petru (Str. Bujor Nr. 19), Dehelean Traian (Str. Imașului Nr. 1), Costea Petru (Str. Lermontov Nr. 14), Tomuța Dumitru (Str. Ar. Roșie Nr. 126), Bumbu Ioan (Str. Imașului Nr. 20). Președinte al acestui for parohial a fost numit învățătorul Iulian Barzu, care a îndeplinit și funcția de cantor bisericesc. Prin aceasta se recunoștea faptul că el a fost cel care a pus tot sufletul pentru înființarea parohiei Micălaca Nouă, îndemnând și pe ceilalți credincioși din zonă să se implice în acest proces.

În primii ani, slujbele religioase s-au oficiat în zilele de duminică și sărbători de către preotul consilier eparhial Caius Turicu⁸, într-una din sălile școlii primare de pe str. Fabius⁹ din Micălaca precum și la școala din cartierul Grădiște. Această situație provizorie, care a durat până la ridicarea unui locaș de cult a fost aprobată atât de autoritățile religioase arădene, cât și de revizorul școlar. În zilele de duminică și sărbători preotul venea să „oficieze serviciul utreniei ori al vecerniei și să le deie mângăieri sufletești [credincioșilor – n.n.], ajutându-i în calea de a desăvârși organizarea lor în parohie matră”¹⁰. Serviciile religioase le efectua alternativ, dimineața într-un cartier, iar seara în celalalt. „Numitul preot a primit această încredințare și de atunci până în prezent a cercetat aproape regulat pe acești credincioși servindu-le în sala de învățământ serviciul vecerniei împreună cu cuvântări moralizatoare”, după cum se menționează într-un raport al protopopului arădean Traian Vățian din 28 octombrie 1926, raport adresat Consistoriului Diecezan din Arad.

---

⁷ *Ibidem*, act fără număr.

⁸ Despre viața și activitatea preotului Caius Turicu vezi Pavel Vesa, *Clerici cărturari arădeni de altădată*, Edit. Gutenberg Univers, Arad, 2008, pp. 404-408.

⁹ A. P. O. R. Arad-Micălaca Nouă, actul nr. 1259/1925.

¹⁰ *Ibidem*, actul nr. 1122/1926.

Inițial nu i s-a putut acorda preotului nicio retribuție pentru faptul că slujea la parohia Micălaca, dar în vara anului 1926 acesta cere ca salariu arenda după 16 jugăre din pământul parohiei. Având în vedere că parohia Micălaca Nouă nu dispunea de biserică (slujbele religioase fiind efectuate în localul școlii) și nici de casă parohială, autoritățile superioare bisericești recomandă ca întreg venitul să fie alocat acestor obiective considerate urgente, nu pentru plata preotului. Capitalul provenit din arenda pământurilor parohiale a format un „Fond pentru zidirea bisericii”. Din cadrul acestui fond, preotul Caius Turicu primește un salariu de 2000 de lei pentru serviciile divine efectuate în Micălaca¹¹. Pe lângă săvârșirea serviciilor divine, preotul avea ca însărcinare desăvârșirea organizării micălăcenilor în parohie de sine stătătoare, precum și efectuarea „conscrierii populațiunii, să stabilească lista contribuabililor cu bir parohial”. Banii proveniți din contribuția credincioșilor erau destinați în principal salariului preotului.

Preotul Caius Turicu a păstorit credincioșii din Micălaca și actualul cartier Grădiște până în toamna anului 1927, iar „la cerere verbală”, protopopul Aradului Traian Vățianu a „absolvat pe preotul Caius Turic dela îngrijirea de trebuințele sufletești ale credincioșilor din parohia nou înființată Micălaca-Nouă-Moșoti și aceasta îngrijire ... cu începere dela 16 Noemvrie a.c. am încredințat-o nousfințitului preot Corneliu Mureșan”¹².

2. Biserica cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”.

După organizarea forurilor parohiale, următoarea preocupare firească a credincioșilor din Micălaca Nouă și a celor din cartierul Grădiște a fost ridicarea unui locaș de închinăciune. În perioada 1926-1930, credincioșii din Micălaca Nouă și Grădiște au trimis conducerii protopopiatului Arad și a Eparhiei arădene mai multe rapoarte și memorii prin care cereau ca locașul de cult să fie ridicat în cartierul lor. Într-un final, aceste certuri legate de clădirea locașului de închinare au dus la scindarea parohiei în două parohii, fiecare cu organe de conducere separate și cu biserică proprie.

Sub păstoria preotului Romulus Furdui (1928-1939), la data de 8 noiembrie 1930¹³ se sfințește piatra fundamentală a bisericii din Micălaca Nouă. Hramul a fost ales „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”. Proiectul bisericii a fost redactat de arhitectul Silvestru Rafiroiu – absolvent al Facultății de Arhitectură din București.

---

¹¹ *Ibidem.*

¹² *Ibidem*, actul nr. 1147-1927.

¹³ *Ibidem*, actul nr. 126/1930.

În ședința consiliului parohial din data de 28 septembrie 1930 s-a hotărât, în urma unei licitații, ca „antreprenorul Francisc Eberléin” să se ocupe cu construirea locașului de cult, conform planului și devizului avizat anterior. Această hotărâre este aprobată și de consiliul eparhial, în ședința sa din 16 octombrie¹⁴. Suma care avea să fie plătită lui Eberléin era de 385.000 lei. Se preconiza ca în toamna anului 1930 să fie ridicată fundația¹⁵, iar anii următori să se ridice zidurile, acoperișul și turnurile. Piatra necesară construirii bisericii a fost adusă din cariera de la Cladova, pe cheltuiala credincioșilor din Micălaca Nouă¹⁶. Începerea lucrărilor „ar face o impresie plăcută asupra credincioșilor”, stimulându-se astfel noi donații pentru continuarea zidirii bisericii.

Banii necesari zidirii noii biserici au fost strânși de la autoritățile locale, prin donații benevole de la micălăceni, dar și prin colecte de la credincioșii ortodocși de pe cuprinsul Episcopiei Aradului. Forul eparhial „dă autorizație parohiei Micălaca Nouă, să colecteze cu condică în scopul construirii bisericii pe teritoriul Eparhiei Aradului, pe timp de șase luni”¹⁷. În 14 martie 1933 se trimite tuturor preoților din protopopiatul Arad o circulară prin care se solicită ca în ziua praznicului Bunevestiri (25 martie) să se poarte un disc în biserici cu scopul „adunării mijloacelor necesare pentru a se putea termina zidirea bisericii din Micălaca Nouă”¹⁸. Totodată se sugerează ca preoții „să stăruiască cu toată râvna lor atât de pe amvon, cât și prin contact pastoral, ca pe acest disc să intre ofrande mai însemnate ... având în vedere că numita parohie aparține protopopiatului nostru”. De pildă, din parohia Nădlac s-a trimis suma de 65 de lei, pentru că la slujbă au fost prezenți foarte puțini credincioși¹⁹. În presa locală au apărut liste cu donațiile mai importante²⁰. Dintre micălăceni se disting următorii binefăcători: Tomuța Dumitru (17000 lei și numeroase munci prestate gratuit), Dașcău Pavel (8500 lei). În total lucrările executate la zidirea, pictarea și sfințirea bisericii au costat peste 800000 lei.

---

¹⁴ *Ibidem*, actul nr. 6239/1930.

¹⁵ *Ibidem*, actul nr. 122/1930, actul nr. 1296/1930.

¹⁶ *Ibidem*, actul nr. 77446, din 31 decembrie 1929.

¹⁷ *Ibidem*, actul nr. 823/1930.

¹⁸ Arhiva Parohiei Ortodoxe Române din Nădlac, fondul *Oficiul Parohial Ortodox Român*, dosarul nr. 4/1932-1934, f. 281.

¹⁹ *Ibidem*, f. 288.

²⁰ „Biserica și Școala”, anul LXVIII, nr. 21, 21 mai 1944, pp. 175-176. Este un exemplu alături de multe altele de acest fel.

Din punct de vedere arhitectural, biserica „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril” este construită pe un plan triconc, cu două turle octogonale, una pe naos și cealaltă pe pronaos. Absida altarului și absidele laterale sunt ridicate pe cinci laturi ale unui poligon. În interior, absidele sunt semicirculare. Naosul are o lungime de 2,80 m. Pronaosul este supralărgit (4x8m). În dreptul lui, în exterior, a fost plasată o construcție specială care adăpostește scara de urcare în balcoanele pronaosului și în turnul clopotniței. La nivelul balcoanelor a fost construit un cafas amplu, sprijinit pe stâlpi puternici.

Coperta calendarului creștin ortodox pe anul 1935 de la Hristos (anul LVII, Arad, Editura și Tiparul Tipografiei Diecezane, 1934) reproduce silueta bisericii parohiale micălăcene, proaspăt terminată de construit. La 30 aprilie 1944 biserica a fost târnosită de către Episcopul Aradului dr. Andrei Magieru (1936-†mai 1960).

Pictura murală acoperă pereții, bolta și suprafața interioară a turlei de pe naos. Ea a fost executată în anii 1943-1944, de către pictorul Cornel Cenan din Cluj-Napoca (23 aprilie 1907 – †18 ianuarie 1992), un reprezentant de seamă al stilului neobizantin românesc din acea vreme.

În timpul păstoririi preotului Aurel Jiva (1959-†9 iulie 1973) a fost confecționat un iconostas din lemn sculptat de Filimon Morar din Sântandrei – Simeria, jud. Hunedoara și împodobit cu icoane realizate de Eremia Profeta din București, folosind următorul program iconografic: Sf. Treime; cei 12 Apostoli; Nașterea, Botezul, Cina cea de taină, Învierea, Înălțarea; icoanele împărătești: Domnul nostru Iisus Hristos – învățător; Maica Domnului cu pruncul în brațe, Bunavestire și Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil – hramul bisericii.

Iconostasul și clopotele acționate electric au fost sfințite de către episcopul Teoctist Arăpașu, la data de 28 iulie 1971, în prezența a numeroși credincioși micălăceni și nu numai.

Sfințirea crucilor de pe turnuri și a clopotelor

3. Sfințirea bisericii²¹. La data de 30 aprilie 1944, după încheierea tuturor lucrărilor de zidire a locașului de cult și după realizarea picturii interioare, biserica a fost sfințită. A fost o zi „înscrisă cu litere de aur în cronică vieții duhovnicești a parohiei”. La acea vreme preot era Ioan Buțiu (1939-1956). În anul 1934, când zidirea a fost terminată, episcopul Grigore Comșa a binecuvântat lucrările făcute în parohia Micălaca-Nouă.

Slujba de sfințire a fost săvârșită de episcopul Aradului Andrei Magieru, asistat de un sobor de preoți format din: Ioan Buțiu, Traian Popovici (Micălaca veche), Pavel Tripa (Ineu), prof. Ioan Petrilă, prof. Ilarion V. Felea și diaconul ceremonial Dimitrie Dărău. La această slujbă au asistat numeroși credincioși din parohie și din întreg orașul Arad. Răspunsurile liturgice au fost date de cele două coruri ale parohiei: corul de copii pe 3 voci (instruit de preotul Ioan Buțiu) și corul mixt al adulților, instruit de același preot inimos și de directorul școlar Ioan Blăgăilă.

Pe parcursul întregii slujbe și prin cuvântările rostite cu prilejul evenimentului, s-a subliniat „cumplita viforniță” a vremurilor determinate de cel de-al doilea război mondial. Vitregia vremurilor, însă, nu a împiedicat pe credincioșii micălăceni să își îndrepte atenția spre Biserică și au reușit să

---

²¹ „Biserica și Școala”, anul LXVIII, nr. 20, 14 mai 1944, pp. 163-164.

construiască, să picteze și să sfințească o casă a Domnului care să îi ajute în plan moral-religios atât pe ei, cât și generațiile viitoare.

În finalul slujbei de sfințire preotul paroh Ioan Buțiu „mulțumește atât donatorilor, cât și preoților care au binevoit a participa la solemnitatea sfințirii bisericii”, precum și episcopului, „pentru faptul că a binevoit a se coborî în mijlocul credincioșilor, sfințind însuși, înnoitul Sion, închinat Domnului”.

Timp de 78 de ani Biserica din Arad-Micălaca Nouă stă pavăză neclintită în apărarea ortodoxiei, nefiind afectată de vitregia vremurilor trecute și reprezintă „o biruință a credinței, repurtată pe îndelete de preotul locului ca și de credincioșii săi”²².

ANEXE

Anexa nr. 1.

Nr. 2348/1925.

Prea Cucernice Părinte,

Ca răspuns la raportul Nr. 836/925 din 5 August a.c. primești încunoștințarea că Ministerul Cultelor și Artelor cu Nr. 44.310/925 din 18 Septembrie a.c. ne face cunoscut că se ia act, în principiu, de înființarea parohiei Micălaca-nouă pentru care cere a i se trimite coala B. în trei exemplare după împrumut și spre a se avea în vedere la stabilirea venitului curat, atunci când parohia va fi trecută în bugetul Ministerului.

Arad, la 12 oct. 1925.

În absența și din încredințarea P.S. Sale Domnului Episcop:
ss. Mihai Păcățean
protopop,
asesor referent cons.

Anexa nr. 2.

Extras din Procesul verbal

luat la 3 August 1925 în ședința Scaunului protopopesesc al Aradului.

Prezenți: protopresviterul Traian Vățian ca președinte; Florea Codreanu, ca notar; asesori scaunali: Alexiu Popovici, Ioan Popescu, Petru Nemet și

Nicolae Țăndreu.

Nr. 27-1925.

---

²² *Ibidem.*

Președintele pune la dezbateră chestiunea organizării credincioșilor ort. rom. din Micălaca Nouă și al celor din cartierul Mosóczy în parohie matră și de sine stătătoare.

Scaunul protopopesc pe temeiul § 3 din Statutul Organic intrând în dezbateră chestiunii constată, că 661 suflete din Micălaca nouă și din cartierul Mosóczy sunt răsfițați printre cetățeni de alt neam și de alt lege, - sunt la distanță de 2-4 Km de la oricare dintre bisericile matre, încât și în vremuri bune li este îngreunată, iar copiilor și bătrânilor chiar imposibilă cercetarea s. biserici și astfel de ani de zile duc lipsă întru satisfacerea trebuințelor sufletești și sunt periclitați nu numai sub raportul religios, ci și sub cel național – neavând niciun așezământ, în jurul căruia să fie încheiați,

iar de altă parte constată, că dânșii sunt gata a aduce după puterile lor jertfe pentru susținerea unui preot, care să-i păstorească – și pentru ridicarea unei capele, ori biserici, în care să fie mângâiați, - află, că e justă și deplin îndreptățită cererea lor, de a se organiza în parohie matră și o recomandă Veneratului Consistor spre încuviințare.

Pentru autentificare

Traian Vățian
protopop

Anexa nr. 3.

2629/925

Arad, din șed. cons. a Sen. bis. ținută în 27 Aug. 1925

Onor. Ministru al Cultelor și Artelor
în București

Avem onoare a Vă face cunoscut că Consistorul în ședința sa de astăzi a aprobat în principiu organizarea în parohie a credincioșilor noștri din Micălaca nouă și cartierul Aradului numit „Moșóczy”.

Motive: Constatăm pe baza actelor, că 661 suflete din Micălaca nouă și din cartierul Moșóczy sunt răsfițați printre cetățeni de alt neam și de altă lege; sunt la distanță de 2-4 Km de la oricare dintre bisericile matre, încât și în vremuri bune li este îngreunată, iar copiilor și bătrânilor chiar imposibilă cercetarea sf. biserici și astfel de ani de zile duc lipsă întru satisfacerea trebuințelor sufletești și sunt periclitați nu numai sub raportul religios, ci și sub cel național, neavând nici un așezământ în jurul căruia să fie încheiați; iar de altă parte constatăm, că dânșii sunt gata a aduce după puterile lor jertfe pentru susținerea unui preot, care să-i păstorească și pentru ridicarea unei capele ori biserici în care să fie mângâiați.

Din motivele acestea aflăm că e justă și deplin îndreptățită cererea lor de a se organiza în parohie matcă și o recomandăm Onoratului Ministru spre luare în considerare.

† Grigorie

Anexa nr. 4.

3348/925

Arad, 12 oct. 1925

Protopopului
Traian Vățian

Arad

Ca răspuns la raportul Nr. 836/925 din 5 August a.c. primești încunoștințarea că Ministerul Cultelor și Artelor cu Nr. 44.310/925 din 18 septembrie a.c. ne face cunoscut că se ia act, în principiu, de înființarea parohiei Micălaca-nouă pentru care cere a i se trimite coala B, în trei exemplare după împrumut spre a se avea în vedere la stabilirea venitului curat, atunci când parohia va fi trecută în bugetul Ministerului.

În abs. și din încredințarea Pr. Sf. Sale

D-lui Episcop

Ss. Păcățian

Copie: - Ministerul Cultelor și Artelor Direcțiunea Cultelor Naționale Nr. 44.310. Venerat Consistoriu. – Referindu-ne la adresa Veneratului Consistoriu nr. 2629 din 1925, avem Onoare a Vă face cunoscut, că se ia act, în principiu, de înființarea parohiei Micălaca nouă, pentru care ni se va trimite coala B./ în trei exemplare, după împrumut spre a se avea în vedere la stabilirea venitului curat, atunci, când parohia va fi trecută în bugetul Ministerului București, 18. IX. 925. – Veneratului Consistoriu ort. rom. Arad.....

Pentru Ministru, /Ss/ Indescifrabil. -----Pentru Directorul General: /Ss/ Indescifrabil.-----

Anexa nr. 5.

No. 1147-1927

Venerat Consiliu Eparhial,

Aduc la cunoștință, că la cerere verbală am absolvat pe preotul Caius Turic dela îngrijirea de trebuințele sufletești ale credincioșilor din parohia nou înființată Micălaca-Nouă – Moșoti și aceasta îngrijire – până la alte

dispozițiuni – cu începere dela 16 Noemvrie a.c. am încredințat-o noului preot Corneliu Mureșan, pe lângă beneficiul stabilit de Ven. Consiliu Eparhial sub No. 4649-1926 – și anume 2000 – douămii lei lunar din Fondul de zidire a bisericii și eventualul bir parohial, - ce-l va putea încasa prin epitropia parohială.

Rog încuviințare.

Arad, la 9 Noemvrie 1927.

Traian Vățianu
protopop

Anexa nr. 6.

Dela Oficiul Protopopesc ort. rom. Arad.

Nr. 823/1930.

Onoratalui Oficiu Parohial ort. rom.

MICĂLACA. NOUĂ.

La cererea de sub Nr. 54/1930 Veneratul Consiliu Eparhial prin rezoluțiune sa Nr. 3417/1930 dă autorizație parohiei Micălaca Nouă, să colecteze cu condică în scopul construirii bisericii pe teritoriul Eparhiei Aradului, pe timp de șase luni.

Colectanții vor avea să reprezinte la timpul său Consiliului parohial din Micălaca Nouă rezultatul acestei colecții, iar C. Ta vei controla, ca sumele încassate să fie întrebuințate numai spre scopul susmenționat, ceea ce la timpul său vei dovedi și aici. Tot consiliul parohial va hotărî cu vot nominal, că la care institut de credit să fie alocați banii.

Arad, la 20 Iunie 1930.

Traian Vățian
protopop